

uensartet, der var for lidt Samarbejde. Der var baade det gamle Grænsegendarmeri, Militæret, Statspolitiet og det kommunale Politi, og naar Ansvarret saaledes udstykses, er det ikke det allerheldigste. Befolkningen paa begge Sider af Grænsen klagede da ogsaa over Forulempelser af de mange uøvede Folk, og det viste sig, at der trods alt dog kom en hel Del løse Eksistenser over Grænsen. Jeg hilser derfor det her foreliggende Lovforslag med Tilfredshed. Grænsevagten vil derefter blive mere ensartet og Ansvarret komme til at ligge hos en enkelt Institution. Der spares ikke blot Penge, men jeg tror ogsaa, at Grænsevagten bliver bedre derved. Jeg betragter det tillige som en Fordel, at det unge Mandskab, der nu ligger inde, kan hjemsendes. Det er ikke nogen gavnlig Indflydelse, Sikringstjenesten har haft. Den har øvet en daarlig Indflydelse paa Befolkningen, og maaske endnu mere paa selve det unge Mandskab. Et andet Spørgsmaal er, om det er nødvendigt at have en saa stor Styrke, som her er foreslaaet. Det er tidligere fra det nuværende Regeringspartis Side gjort gældende, at man behøvede ikke en Gang en saa stor Styrke som det nuværende Grænsegendarmeri. Ganske vist har det været under ordinære Forhold; under ekstraordinære Forhold som de nuværende maa der jo en større Styrke til. Men det har altid sine Vanskeligheder, naar saa mange Folk er kommet ind i en Stilling, da at blive af med dem igen. Jeg henstiller derfor, om det ikke er værd at tage under Overvejelse, om en saa stor Forøgelse, som her er foreslaaet, er nødvendig. Men da Loven er tidsbegrænset, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Piper: Dette Forslag gaar ud paa at forøge Antallet af Grænsegendarmerne, og der er meget, der taler for denne Foranstaltning. Forslaget er ændret til, at Forøgelsen er midlertidig, og det anser jeg for at være hensigtsmæssigt, idet man ikke let paa det nuværende Tidspunkt er i Stand til at skønne over, hvilket Antal der vil være rigtigst og nødvendigt under ordinære Forhold. Et af Motiverne til denne Forøgelse af Grænsegendarmeriet er, at man derved bliver i Stand til at hjemsende de værnepligtige, der for Tiden gør Tjeneste ved Grænsen, og det er meget ønskeligt at kunne hjemsende disse Soldater, der har ligget udover den normale Tid, navnlig dem, der har ligget

væsentlig udover den normale Tid. Der er saaledes Hensynet til Soldaterne selv, men der er ogsaa Hensynet til Kvarterværterne, der nu i 4 eller 4½ Aar har haft Indkvartering og baaret denne meget generende og trykkende Byrde. Det kan ikke undgaas, at det i Længden bliver en trykkende Byrde at have Indkvartering og paa den Maade have fremmede i Huset og maaske dobbelt saa mange at bespise som under normale Forhold. Det medfører ogsaa utvivlsomt i disse Tider en Bekostning at yde en saadan Bepispning. Endelig er der det finansielle Hensyn, som ogsaa gør det ønskeligt at komme til Ende med Sikringsstyrkens Indkaldelser. Men allermest nødvendigt er det dog, at Bevogtningen af Grænsen bliver tilstrækkelig. Den Bevogtning, der har været etableret i den seneste Tid, synes at have virket paa fyldestgørende Maade, saaledes at man har kunnet forhindre Elementer, som ikke havde noget at gøre her i Landet, i at gaa over Grænsen uden Tilladelse. Hvorvidt dette Formaal nu ogsaa kan fyldestgøres ved den Ordning, som Finansministeren har fremsat Lovforslag om, derom nærer jeg nogen Tvivl, og jeg tror ogsaa, at der hos Grænsebefolkningen næres en Del Tvivl om, hvorvidt det Antal Gendarmer, der her er foreslaaet, og som kan synes at være en stor Forøgelse af Styrken, vil kunne udfylde den Opgave, som hidtil er blevet rogtet af en militær Styrke paa ca. 2500 Mand. Det vil jo være uheldigt, hvis dette ikke kan ske, og hvis Befolkningen i Grænseegnene skal komme til at lide under den Gene, som løse Eksistenser kan forvolde, naar man ikke er i Stand til at sikre sig imod, at de gaar over Grænsen. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister har sikret sig, at baade de militære og de civile Autoriteter i Grænseegnene kan bifalde den her paatænkte Ordning og føler sig betrygget derved. Hvis dette ikke er Tilfældet, er det beklageligt, at man ikke har konfereret med disse Autoriteter.

Jeg vil imidlertid paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til videre Fremme, og hvis det ikke foreslaas fra anden Side, agter jeg at foreslaa, at det behandles i et Udvalg, saa at vi nærmere kan forhandle om Enkelthederne, thi det maa være Rigsdagen magtpaaliggende, at vi ikke træffer en Ordning, der stiller Grænsebefolkningen blot, og hvis ikke det her foreslaaede er tilstrækkeligt, bør man have for Øje paa anden Maade at sikre sig den Assistance, som er nødvendig, for at den